

Fig. 1 - Generalul Eremia Teofil Grigorescu

Eremia Teofil Grigorescu (1863 – 1919)

Profesor de algebră superioară la Școala de Artilerie, Geniu și Marină, Cercetător la laboratorul pulberăriei de la Dudești, director al Școlii de Artilerie, Geniu și Marină, director al personalului din Ministerul de Război și comandant al Brigăzii 3 Infanterie, Comandant al Diviziei 14 la granița cu Bucovina, Comandant al Diviziei 15 Infanterie la Constanța, Comandant al Armatei 1, eroul luptelor din Dobrogea, de la Oituz și de la Mărășești, Ministru de Război.

Eremia Teofil Grigorescu s-a născut la Târgu Bujor, județul Galați, la 28 noiembrie 1863. Născut al patrulea copil dintr-o familie de moldoveni, a urmat școala primară și gimnazială la Galați. Familia acestuia s-a mutat la Galați la scurt timp după ce tatăl celor 4 copii moare.

A urmat studiile la Liceul Național din Iași, numit la vremea respectivă, „Academia Mihăileană”, una dintre cele mai bune școli din țară. Rezultatele excepționale obținute la învățătură, i-au permis acestuia să se întrețină singur încă din timpul liceului, oferind meditații de geometrie descriptivă. Diploma de bacalaureat a obținut-o în anul 1881, susținând examenul în prezența unor renumiți oameni de știință și cultură, precum Petru Poni, A. D. Xenopol, Coco Dumitrescu, Xenofon Gheorghiu, St. Vârgolici etc.

Interesul său pentru domeniul militar a apărut în urma frecventării casei Lipan din Iași, unde o medita pe Eleonora Arapu, devenită ulterior soția sa. A ajuns la București unde s-a înscris la școala

Fig. 2 - General Eremia Grigorescu, în fața Școlii comunale Grozăvești, 1916

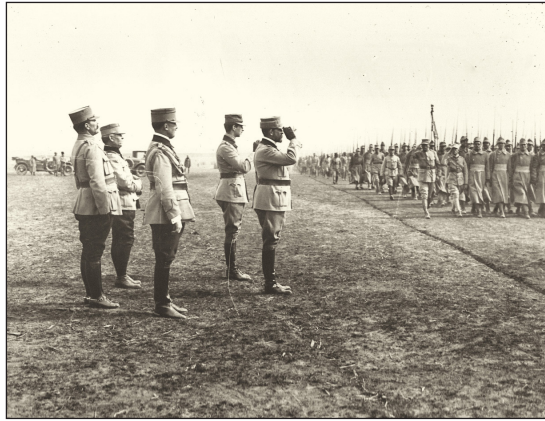

Fig. 3 - Generalul Eremia Grigorescu alături de Regele Ferdinand și de Principele Carol, primind defilarea trupelor armatei după depunerea jurământului, în vara anului 1917

Fig. 4 - Generalul Eremia Grigorescu alături de Regele Ferdinand asistând la defilarea voluntarilor ardeleni, în vara anului 1917

militară, după ce în prealabil studiasse la Facultatea de Medicină și la Facultatea de Științe din Iași. În 1884 a absolvit Școala de ofițeri de infanterie și cavalerie din București și s-a înscris pentru următorii doi ani la Școala de Artilerie și Geniu. Rezultatele sale deosebite l-au determinat să urmeze cursuri de matematică la Sorbona între 1887-1889, urmând ca la întoarcerea în țară să publice lucrarea „Calculul probabilităților aplicat la gurile de foc” și să predea cursuri de algebră superioară la Școala de artilerie, geniu și marină.

În 1892, a fost avansat în gradul militar de căpitan și în același an se puneau bazele primei unități de producere a pulberii fără fum pentru care se importa doar materia primă – fulmicotonul. A lucrat intensiv în laboratorul pulberăriei de la Dudești, motiv pentru care a fost decorat cu Ordinul „Steaua României”, fiind avansat în gradul de maior și devenit astfel director al pulberăriei.

În anii ce au urmat, a ocupat funcțiile de director al Școlii de artilerie, geniu și marină, director al personalului din Ministerul de Război și comandant al Brigăzii 3 Infanterie. A fost trimis cu diferite misiuni în Austria, Marea Britanie și Rusia, iar în 1902 a publicat a doua lucrare teoretică, „Studiul balistic al armei Mannlicher model 1893”. Cât timp a fost director al Școlii de artilerie, a realizat numeroase progrese în ceea ce privește pregătirea corpului ofițeresc și a orientat programei analitice, către partea aplicativă a studiilor.

În noiembrie 1915 Eremia Grigorescu se afla la comanda Diviziei 14, dislocată în regiunea frontieră dinspre Bucovina. La scurt timp, din motive de serviciu, a fost mutat la comanda Diviziei 15 Infanterie, aflată la Constanța. A intrat în luptă în sectorul Arabagi-Mulcicova cu misiunea de a restabili frontul atacat de inamic. A avut un rol extrem de deosebit în menținerea moralului ridicat al trupelor aflate sub comanda sa, care suferiseră recent înfrângerea de la Turtucaia. Adresându-se subordonaților săi, Eremia Grigorescu spunea:

Fig. 6 - Chipiu care a aparținut generalului Eremia Grigorescu

Fig. 5 - Reproducere după desenul „Respingerea unui atac austro-ungar” - de I. Bughardt (din 1916)

„Să cunoaștem în amănunt terenul și inamicul. Terenul te învață cum să ataci, cum să te aperi, cum să te camuflezi. Totul este să-l înțelegi, să-l folosești cu justete, atât atunci când adopți un dispozitiv, cât și când instalezi armamentul de infanterie și artilerie”.

Pentru rezultatele sale din luptele din Dobrogea, Eremia Grigorescu a fost decorat cu ordinul „Mihai Viteazul” clasa a III-a, fiind primul general român care primea această distincție „pentru acte de bravură în fața inamicului”.

În urma pătrunderii trupelor inamice din Transilvania spre Valea Oituzului, trupele din Oltenia și Muntenia au fost obligate să se retragă în nordul Moldovei. Această situație a impus deplasarea Diviziei 15 Infanterie condusă de Eremia Grigorescu, spre Valea Troțușului, în sectorul Oituzului. Vitejia trupelor române care au apărat țara în vara anului 1917, a rămas în istorie ca un act eroic colectiv, ce poartă simbolic însemnele devizei generalului Grigorescu „Pe aici nu se trece”.

După bătălia de la Mărășești a ținut un discurs memorabil către armată:

„Timp de aproape două luni, prin rezistența îndârjită ce ați opus cu piepturile voastre la Mărășești și Muncelu năvălirii dușmanului cotropitor, ați făcut să se întunece visurile de cucerire ușoară a părții ce ne-a mai rămas din scumpa noastră țară. La Siret, în focul urii răzbunătoare, nesocotind lipsa sângelui, ați smuls biruința cea mare, ați făcut să reînvie în mintea tuturor amintirea glorioasă a străbunilor noștri, ați atras admirația lumii întregi. Din sângele vostru se va ridica, curat și măreț, o țară românească a tuturor românilor.”

În 1918 a primit o sabie de onoare oferită de împăratul Japoniei, având inscripția „Voi sunteți aceia care scrieți istoria Țării”. O altă sabie de onoare i-a fost oferită, în noiembrie 1918, de corpul profesoral din Universitatea din Iași, având inscripția: „Generalului Eremia Grigorescu, care a făcut scut de apărare Țării, pecetluind vechea faimă a Neamului Românesc cu sângele bravilor ostași pe care i-a condus în luptele de la Oituz și Mărășești”.

Generalul Eremia Teofil Grigorescu a primit, pe parcursul carierei sale militare, următoarele distincții: „Coroana României”, în grad de cavaler, „Steaua României” în gradele de cavaler și ofițer, „Semnul onorific pentru 25 de ani de serviciu militar”, medalia „Meritul Industrial”, Crucea „Trecerea Dunării”, medalia „Bărbăție și Credință”, clasa a I-a, ordinul „Sfânta Ana”, în grad de comandor, ordinul „Mihai Viteazul”, clasa a II-a și clasa a III-a, ordinul „Vulturul Negru” (german), „Crucea de război” (franceză), „Legiunea de onoare”, în grad de comandor, „Ordinul băii” (Anglia), Crucea „Sfântul Gheorghe” (rusă), ordinul „Sfânta Ana” în grad de mare cruce, de comandor și de mare ofițer, ordinul „Coroana României” cu spade, în grad de comandor și de mare ofițer, ordinul „Steaua României” cu spade, în grad de comandor și mare ofițer.

A decedat la 21 iulie 1919 și a fost înmormântat inițial în cimitirul ostașilor de la Mărășești, dar osemintele i-au fost ulterior mutate la Mausoleul de la Mărășești, în sarcofagul din partea centrală a acestuia.

Surse fotografii:

Foto 1: [https://wikivisually.com/lang-ro/wiki/Fi%C8%99ier:Eremia_Grigorescu_\(general\)_-_image_from_page_456_of_%22Secrets_of_the_Balkans%22_\(1921\)_14594155449.jpg](https://wikivisually.com/lang-ro/wiki/Fi%C8%99ier:Eremia_Grigorescu_(general)_-_image_from_page_456_of_%22Secrets_of_the_Balkans%22_(1921)_14594155449.jpg)

Foto 2: https://wikivisually.com/lang-ro/wiki/Fi%C8%99ier:Img_G-ral_Eremia_Grigorescu_03.jpg

Foto 3: https://ro.wikipedia.org/wiki/Fi%C8%99ier:Img_G-ral_Eremia_Grigorescu_06.jpg

Foto 4: https://ro.wikipedia.org/wiki/Eremia_Grigorescu#/media/File:Voluntarii_ardeleni_07.jpg

Foto 5: https://wikivisually.com/lang-ro/wiki/Fi%C8%99ier:1916_-_Respingerea_unui_atac_austro-ungar_-_desen_de_I_Bughardt.png

Foto 6: https://ro.wikipedia.org/wiki/Fi%C8%99ier:Img_G-ral_Eremia_Grigorescu_01.jpg

Foto 7: https://ro.wikipedia.org/wiki/Eremia_Grigorescu#/media/File:Camera_principala_a_Mausoleului_de_la_M%C4%83r%C4%83%C8%99e%C8%99ti.jpg

Fig. 7 - Sarcofagul generalului Eremia Grigorescu din camera principală a Mausoleului de la Mărășești